

PROSTĚ JSEM TA A PATNĚ...

ĀĀEtrtek, 26 bĀĀezen 2009

Chodíme spolu pĀĀes tĀĀi roky. Mám ho moc ráda, ale nĀĀjak nevím, co s nĀĀím vztahem. Je mi uĀĀ pĀĀes tĀĀice bych chtĀĀla nĀĀ vztah nĀĀjak nasmĀĀrovat na pĀĀipadné manĀĀelství a miminko. Nu, dokonce jsme se dohodli, ĀĀe zasnoubíme, ĀĀe si udĀĀláme zasnubní cestu, ale nakonec zase ze vĀĀeho seĀĀlo. V souĀĀasné dobĀĀ bydlíme kaĀĀdý doma dokonce v jiném mĀĀstĀĀ; pĀĀedtím jsme bydleli spolu. On se totiĀĀ odstĀĀhoval za práci.

Víte, pĀĀitel mi vĀĀtĀĀinu ĀĀasu dlouze, pĀĀedlouze vysvĀĀtuje, co dĀĀlám ĀĀpatnĀĀ, co jsem kdy udĀĀlala ĀĀpatnĀĀ. (Asi budu skákát od tĀĀmatu k tĀĀmatu, ono popsát v nĀĀkolika ĀĀmĀdcích tĀĀi roky...) SpĀĀ vĀĀ napiĀĀu kousek nĀĀeho dialogu. NapĀĀíklad mi napsal, ĀĀe "on se chtĀĀl zasnoubit, ale neĀĀlo to, protoĀĀ to je na celý ĀĀivot a pĀĀipadlo mu to teĀĀ nezodpovĀĀdné, protoĀĀe já mu neustĀĀle dĀĀlám stres. Ani poĀĀĀdat o ruku mĀĀ nemĀĀĀe, protoĀĀe jsem mu prozatím nedokázala, ĀĀe umím mu nedĀĀlat stres a tak prý, kdyĀĀ to vydrĀĀím, aby se alesp mĀĀsíc ze mne nestresoval, tak se se mnou zasnoubí.

Tak jsem mu odpovĀĀdĀĀla, ĀĀe nemĀĀĀu takhle dál, ĀĀe mi ty vĀĀĀné hádky jednoduĀĀe nedĀĀlají dobĀĀme. On ĀĀe stejnĀĀ vĀĀechno bĀĀĀí jen jak chci já, ĀĀe on teda bude moje rozhodnutí respektovat, ale ĀĀe jsem ho vlastnĀĀ neposlouchala, ĀĀe mu nevĀĀĀím, ĀĀe mu dĀĀlám jen problémy a ĀĀe on je schopný pĀĀiznat, ĀĀe chyba je na obou stranĀĀch, já ne, ĀĀe já poĀĀĀd jen vidím, co on dĀĀlá ĀĀpatnĀĀ ale na sobĀĀ nevidím nic ĀĀpatného, ĀĀe já jsem poĀĀĀd dokonalá, co má poĀĀĀd pravdu a on je ten co trpí (a takhle to neustĀĀle pokračuĀĀe, stĀĀle to stejné). No, a já mu zase nakonec uvĀĀĀila, cítila jsem se ĀĀpatnĀĀ, ĀĀe já jsem vĀĀechno zvrzala. KdyĀĀ jsem mu napĀĀíklad ĀĀekla jeho kámoĀĀi ĀĀekli, ĀĀe byl slabý a vystresovaný uĀĀ i pĀĀed nĀĀím vztahem, ĀĀe nejedl ani pĀĀed tím (on hladovky), a hlavnĀĀ, ĀĀe má kámoĀĀe pĀĀevĀĀnĀ z kostela a s jinými se stejnĀĀ moc nikdy ne bavil, tak mi zase ĀĀ jak je smutné, ĀĀe ho vĀĀbec neznám, ĀĀe mu nerozumím, ĀĀe on má milióny kámoĀĀ, je silný a rozumí lidem, a ĀĀ byl i u psychologa a ten ĀĀekl, ĀĀe má velice zdravý pohled na svĀĀt. (Mj. je vystudovaný filosof, a velmi, velmi vĀĀĀící kĀĀ ĀĀe si myslím, ĀĀe dokĀĀu odhadnout lidi, ale ĀĀe o lidech nemám ani páru atd. VyznĀĀlo to jeho dlouhé povídání nakonec zase nĀĀjak logicky, nebo se mi to tak zdĀĀlo - kaĀĀdopĀĀdnĀĀ jsem na vĀĀechny jeho pĀĀipomínky zase pĀĀistoupila, a cítím se, jako by mĀĀ vyprali v praĀĀce. On jednoduĀĀe se mnou zaĀĀne mluvit tak, jako kdyby on byl ten jediný normální a správný; ale moĀĀná, ĀĀe mu nedávám pocit, ĀĀe mu vĀĀĀím a ĀĀe si ho vĀĀĀím, a on je totiĀĀ neustĀĀle pod (No, a pak po nĀĀjaké dobĀĀ dostanu strach, jak bych mohla nĀĀkoho tak zvlĀĀtního, dobrého a morálního ztratit a tak se zase snaĀĀím.) VĀĀera v noci jsme mĀĀli zase biblický (doslova) výstup: prý nejsem dostateĀĀ dobrý kĀĀesĀĀan, ne vĀĀnĀ, neberu vĀĀnĀ bibli ani boha, on to ví, studuje ji totiĀĀ poĀĀĀd, nejradĀĀji by byl kaĀĀdý den v kostele, kdeĀĀto j bibli, protoĀĀe ĀĀíkám, ĀĀe bĀĀh je v lidech, kdeĀĀto on to diskutoval v kostele a je to leĀĀ, lidi jsou ĀĀáblové a bĀĀh je v ne pĀĀl druhý v noci jsem mu ĀĀekla, ĀĀe dĀĀĀív, kdyĀĀ jsme bydleli spolu, mi nic tolik nevyĀĀital, protoĀĀe na mne visel, pak u nepotĀĀeboval (kdyĀĀ se vrátil k mamince), tak mi teĀĀ dĀĀvá kapky; ĀĀekla jsem mu, ĀĀe mĀĀ jen vyuĀĀil pro svoje potĀĀĀení, a praskla jsem mu telefonem. To máte jen takový náhled, jak to u nás vypadá. Já jsem taky kĀĀesĀĀanka, ale ne tak vĀĀnivá, jako on, chtĀĀla bych mít normální ĀĀivot, ale asi to nĀĀjak nezvládám. Nakonec si vĀĀdy myslím, ĀĀe mu vlastnĀĀ ubliĀĀuju... PlĀĀám se v tom uĀĀ tĀĀi roky... A pĀĀedevĀĀím - vĀĀec si nevím rady.

EliĀĀka